

Πρὸς τὸν Θεόδωρον Βασιλικόν, Γραμματέα τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἀρχείου, Κωνσταντινούπολις,

Χάρις σοι καὶ εἰρήνη ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῆς ἐπταπλασίας συμφορᾶς, ὅτε ὁ θόλος τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐρράγη ὑπὸ τῆς γῆς σαλευομένης, εἶδον σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἐν ᾗ νυκτὶ τοῦ ἁγίου Πολυεύκτου, ὡς ἤρξατο ὁ ὄρθρος, ὁ σελήνη ἐπεσκιάσθη καὶ ἡστερήθη τῆς λαμπρότητος, κύκλῳ περιβεβλημένη πυρί.

Οὐκ ἦν τοῦτο ἡλιακὴν ἔκλειψιν μόνον, ἀλλὰ φανερὰ ἀνάκλησις τῆς χειρὸς τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπλήσθη ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου θριάμβῳ σιγῆς· ἡ χορωδία ἔπεσεν. Ὁ καπνὸς τοῦ θυμιάματος οὐκ ἀνέβαινε· ἔμενεν βαρὺς καὶ ἄφωνος.

Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς κελεύει τὴν ἀνοικοδομὴν. Προκόπιος ὁ γραμματικὸς συντάσσει βιβλία νίκης. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον· ἡ νίκη ἐστὶν κενοῦ μορφῆς.

Οὐκ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς κρίσιν, ἀλλὰ μνημοσύνην κενῆς ἐλπίδος.

Τὰ σημεῖα τοῦ οὐρανοῦ οὐκέτι δηλοῦσι τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, ἀλλὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ νοήματος.

Σὺ, ὦ Θεόδωρε, ὁ γράφων τὰς μνημῆς τῆς ἐκκλησίας, φύλαξον ταῦτα, μὴ ὡς αἰτίαν, ἀλλὰ ὡς μαρτυρίαν.

Ἐγκάθεσον τὸ γράμμα τοῦτο ὑπὸ τὸν λύχνον τῆς ἁγίας Κεκιλίας, τῆς ἀείψαλτιδος.

Καὶ γράψον·

*Τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ὅτε ἐρράγη ὁ οἶκος τοῦ Λόγου,

οὐχ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν, ἀλλὰ ἐσιώπησεν.*

Εἰρήνη καὶ ἐλπίς μεθ' ὑμῶν.

Θεόδωρος ὁ Σχολαστικός,

Γραμματεὺς τῆς Βασιλικῆς Ἐκκλησίας,

Κωνσταντινούπολις